

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Výdaje na stravování zaměstnanců při pracovní cestě a cestě mimo pravidelné pracoviště z hlediska jejich daňové uznatelnosti

Nedílnou součástí podnikání je i výkon činnosti zaměstnanců na pracovní cestě anebo cestě mimo jejich pravidelné pracoviště. Cílem následujícího článku je seznámit jeho čtenáře se závěry z jednání Koordinačního výboru s Komorou daňových poradců ČR ze dne 22. 6. 2022 na výše uvedené téma, neboť zákonné předpisy nedávají na související otázky jednoznačné odpovědi.[1]

Úvodem bych rád upozornil, že Koordinační výbor je platformou k projednávání problematických otázek a výkladů daňových předpisů mezi daňovými poradci a představiteli Ministerstva financí, nově Generálního finančního ředitelství. Koordinační výbory vyjadřují odborný názor předkladatelů a státní správy a přispívají tak ke zkvalitňování účetních či daňových předpisů České republiky. Zároveň se tímto usiluje o jednotné a správné interpretování předmětných právních předpisů.

V praxi je běžné, že zaměstnanci svoji pracovní činnost vykonávají i mimo standardní pracovní pravidelné pracoviště. Může se jednat například o interní akce mající charakter školení či externích výjezdů, jednání, ať už jedno či vícedenních.

Zákon o daních z příjmů

Jak je již více naznačeno, bohužel ZDP[2] jednoznačně neodpovídá na otázku daňové uznatelnosti nákladů na zajištění stravování v rámci akcí pořádaných zaměstnavatelem mimo pravidelné pracoviště zaměstnanců.

Zaměstnancům je sice stravné kráceno z důvodu zajištění stravování zaměstnavatelem ve smyslu § 163 odst. 2 ZP[3]. Ve vztahu k zaměstnancům pak ZDP v § 6 odst. 7 písm. a) pouze stanoví, že předmětem daně z příjmů není hodnota bezplatného stravování poskytovaná zaměstnavatelem na pracovní cestě.

Pokyn GFŘ D-22

Na rozdíl od účetních předpisů není ZDP jakkoliv dále "prováděn", tj. rozpracován a vysvětlován prostřednictvím prováděcích vyhlášek. Správce se v zájmu uplatňování jednotného postupu v ne vždy zcela jasných ustanoveních zákona vydává Pokyny řady D.

Je však nutné podotknout, že Pokyn D-22[4] není na úrovni zákona, není dokonce ani součástí právních předpisů, nevychází se Sbírce zákonů a není jej možné považovat za jakkoliv právně závazný. Na druhou stranu je však nutné podotknout, že správci daně se jimi musí řídit a lze tedy legitimně předvídat jeho názor při případné daňové kontrole.

V pokynu GFŘ D-22 je daňová uznatelnost výslovně řešena pouze ve vztahu k § 24 odst. 2 písm. j) bod 3 ZDP, tedy pro situace, kdy je při školení zajištěno stravování. V těchto případech jsou náklady

daňově uznatelné bez ohledu na formu stravování uvedenou na pozvánce, pokud takové školení souvisí s předmětem činnosti zaměstnavatele nebo s pracovním zařazením zaměstnance.

V opačném případě, tedy nezajištění stravování zaměstnavatelem, by tento měl s odkazem na ZP poskytnout stravné. Náklady na takovéto stravné jsou bez ohledu na jeho výši daňově uznatelné ve smyslu § 24 odst. 2 písm. zh) ZDP, přičemž na straně zaměstnanců by stravné do výše stanovené ZP nebylo předmětem daně ve smyslu § 6 odst. 7 písm. a) ZDP.

Koordinační výbor - Problémy při poskytování pitné vody a stravování zaměstnancům

Náklady na stravování zaměstnanců v rámci různých firemních akcí lze dle mého názoru posoudit jako daňové účinné, nepřímou právě pouze ze závěrů uvedených ve stanovisku Ministerstva financí v příspěvku projednaném v rámci koordinačního výboru.[\[5\]](#)

Zároveň je na místě také podotknout, že náklady na občerstvení a pohoštění, které jsou demonstrativně vymezeny jako náklady na reprezentaci v § 25 odst. 1 písm. t) ZDP, jsou jednoznačně daňově neuznatelné.

Bohužel praxe přináší mnohdy nejasné a obtížně rozlišitelné situace mezi stravováním, které má charakter snídaně, oběda nebo večeře, u kterých lze krátit stravné, a stravováním, které má charakter občerstvení nebo pohoštění, které mohou být reprezentací. Dokonce ani dodavatelé stravovacích služeb mnohdy nejsou schopni vždy jednoznačně oddělit cenu za snídani - oběd - večeři ve srovnání s cenou za ostatní stravování v průběhu konání akce.

Lze se domnívat, že pokud právo na zajištění bezplatného stravování jako alternativy k cestovním náhradám vyplývá z kolektivní smlouvy, vnitřního předpisu zaměstnavatele nebo z pracovní či jiné smlouvy ve smyslu § 24 odst. 2 písm. j) bod 5 ZDP není daňová uznatelnost prokázaných nákladů zaměstnavatele na stravování zaměstnanců při cestě mimo pravidelné pracoviště jakkoliv omezena. Omezení uvedená pro služební cestu uvedená v § 24 odst. 2 písm. k) ZDP se totiž týkající pouze poplatníků s příjmy podle § 7 ZDP.

Rád bych v této souvislosti upozornil na výjimečné excesivní situace, kdy způsob ubytování, dopravy anebo i stravování hrazené zaměstnavatelem mají převážně nebo pouze charakter odměňování zaměstnance zaměstnavatelem, jsou tedy naprosto nepřiměřené s ohledem na okolnosti pracovní cesty a lze tedy očekávat námitky správce daně ve smyslu zneužití daňového práva. Tyto situace nejsou předmětem článku tohoto příspěvku a správce daně má právo v takovém případě postupovat ve smyslu § 8 odst. 4 daňového řádu. Zajištění stravování ze strany zaměstnavatele v souvislosti s výkonem práce svých zaměstnanců nelze považovat za pohoštění nebo občerstvení, nota bene pokud se jedná o standardní formu snídaně, obědu či večeře.

Dle názoru překladatelů KOOV a potvrzení představitelů GFŘ lze tedy uzavřít, že na straně zaměstnavatele jsou daňově uznatelné veškeré náklady na zajištění stravování (veškerého jídla i všech nápojů a souvisejícího servisu, a to formou servírovaného menu, balíčků na cestu, volně přístupného bufetu, atd.) zaměstnanců na pracovní cestě anebo cestě mimo pravidelné pracoviště.[\[6\]](#)

Dále se pak na straně zaměstnance nejedná v případě bezplatně zajištěného stravování hrazeného zaměstnavatelem na pracovní cestě nebo cestě mimo pravidelné pracoviště předmětem daně o zdanitelný příjem zaměstnance.

Ing. Petr Koubovský

daňový poradce

Associate Partner

Rödl & Partner

Rödl & Partner

Platněřská 2

110 00 Praha 1

Tel.: +420 236 163 111

E-mail: petr.koubovsky@roedl.com

[1] KOOV č. 593/18.05.22 - Daňová uznatelnost nákladů na zajištění stravování zaměstnanců při pracovní cestě a cestě mimo pravidelné pracoviště

[2] zákon č. [586/1992](#) Sb., o daních z příjmů (dále jen „ZDP“)

[3] zákon č. [262/2006](#) Sb., zákoník práce (dále jen „ZP“)

[4] Pokyn GFŘ D-22 k jednotnému postupu při uplatňování některých ustanovení zákona č. [586/1992](#) Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

[5] KOOV č. 172/21.02.07 - Problémy při poskytování pitné vody a stravování zaměstnancům

[6] KOOV č. 593/18.05.22 - Daňová uznatelnost nákladů na zajištění stravování zaměstnanců při pracovní cestě a cestě mimo pravidelné pracoviště

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Evropská unie mění pravidla plateb: více odpovědnosti, intenzivnější zpracování dat, více kontrol](#)

- [Sdílení elektřiny v obecních projektech, změny po 1.8.2026 a zapojení bateriových úložišť](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc květen 2026](#)
- [Když model počítá správně, ale závěr je zavádějící: limity AI při oceňování podniků](#)
- [Institut zajišťovacího příkazu v daňovém řízení: podmínky vydání a obrana v odvolacím řízení](#)
- [Postavení finančního arbitra v kontextu nařízení Brusel I bis - Funkční pojetí „soudu“, osvědčení podle čl. 53 a možnost výkonu nálezu v jiných členských státech EU](#)
- [Daňová ztráta a její vliv na lhůtu pro stanovení daně](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc duben 2026](#)
- [Zaměstnanecké benefity dle ustanovení § 6 odst. 9 písm. d\) zákona o daních z příjmů v roce 2026](#)
- [Flotilová novela: Kdo a kdy musí nově získat licenci k distribuci pojištění?](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc březen 2026](#)